't Spitsgattertje

Uitgave van de Midgetclub (opgericht: 7 oktober 1977).
't Spitsgattertje is de officiële spreekbuis voor liefhebbers en/of bezitters van een zeiljacht van het Oostzeejoltype Midget.
Dit clubblad wordt viermaal per jaar uitgegeven en wel in de maanden februari, juni, oktober en december (o.o.v.) en komt na ca. een jaar ook op de website: http://www.midgetclub.nl.

Oplage:	ca. 150 stuks
Inzending van kopij:	tot 2 weken vóór verschijning
Adverteren op website:	voor iedereen mogelijk, vraag om informatie
Contributie Nederland:	€ 21,= (+ inschrijfgeld éénmalig € 4,50)
Contributie buitenland:	€ 26,= (+ inschrijfgeld éénmalig € 4,50).

Algehele organisatie en secretariaat:
e-mail: info@midgetclub.nl
Corry & Dirk Broeckman
Adres: Boeier 02-57, 8242 CE Lelystad. Tel.: 032-024 76 68

Redactie Spitsgattertje:
e-mail: redactie@midgetclub.nl
Thécla van Geelen & Jos Ouwehand
Adres: Dorpsstraat 159, 1534 NH Oostknollendam. Tel.: 075-642 38 81
Drukwerk: Zaansprint, Wormerveer

Bankinformatie:
IBAN: NL64 INGB 0006 5008 75
BIC: INGBNL2A
t.n.v. Stichting Midgetclub, Boeier 257, 8242 CE Lelystad

Bijeenkomsten worden altijd op een zaterdagmiddag gehouden in:
Ontmoetingscentrum 'Het Kraaiennest'
Kortenhoefsedijk 145
1241 LX Kortenhoef. Tel.: 035-656 23 44
Aanvang van alle middagen is 13.30 uur.

Omslagfoto: De 20'-ers tijdens de Midgetreünie van 1978
Achterkaft: Midget 20 'Monahseetah' van Leendert Koppenol

Inhoudsopgave

blz. 1	Colofon
blz. 2	Inhoudsopgave en programma 2017
blz. 3	Midgetclub 40 jaar: "Gefeliciteerd met mij"
blz. 4	Midgetreünie 2017
blz. 5	De geboorte van een zeilclub
blz. 8	Midgetclub 40 jaar: de Ronde van Noord-Holland
blz. 8	Terugtocht reünie 2016 van Stellendam naar IJmuiden
blz. 12	Even voorstellen
blz. 14	Zeiltocht naar Vlieland eindigt in knal
blz. 17	Lierenleed
blz. 19	Meet a Midget op de 'Zeedwerg'
blz. 21	Actueel op de website
blz. 21	Reis door Nederland, België en Frankrijk (deel 2)
blz. 31	Aangeboden/gevraagd

Programma 2017

Zaterdag 21 januari: lezing 'Digitale navigatie aan boord' door Hans Beuving.

Zaterdag 25 februari: *'t Spitsgattertje' 160, 41ste jaargang komt uit.*

Zaterdag 11 maart: Voorjaarsbijeenkomst Midgetclub.
Lezing door Sjaak Grinwis: 'Varen doe je samen'
De reüniecommissie 2017 blikt vooruit op de 40ste 'natte' Midgetreünie.

Zaterdag 3 juni: *'t Spitsgattertje' 161, 41ste jaargang komt uit.*

Maandag 31 juli t/m vrijdag 4 augustus: 40ste 'natte' Midgetreünie. Deze start in Zaandam en heeft als thema 'Groot-Amsterdam'.

Zaterdag 14 oktober: *'t Spitsgattertje' 162, 41ste jaargang komt uit.*

Zaterdag 4 november: Najaarsbijeenkomst Midgetclub, aandacht voor 40 jaar Midgetclub. Verder een terugblik op de afgelopen 40ste 'natte' Midgetreünie 'Groot-Amsterdam'.

Zaterdag 9 december: *'t Spitsgattertje' 163, 41ste jaargang komt uit.*

Midgetclub 40 jaar: "Gefeliciteerd met mij!"

"Gefeliciteerd met mij!" zegt mijn vrouw op onze trouwdag. "Gefeliciteerd met mij!" antwoord ik terug. Want jij bent er voor mij en ik voor jou en dat is bijzonder. Zo mogen we onszelf als leden dit jaar ook eens op de schouder kloppen.

De Midgetclub vaart al 40 jaar rond. Met zijn allen zitten we momenteel aan de helmstok die we hebben overgenomen van roergangers vóór ons, en beetje bij beetje weer overdragen aan zeilers na ons.

Sonja en Joop Ververs zijn zeilers van het eerste uur. Op bladzijde 5 verhaalt Joop de kiellegging van wat we nu nog steeds zijn: een zeilclub zonder bestuur en statuten. Uniek daarbij is dat de Midgetclub niet een echte kapitein heeft maar koerst op initiatief en bijdragen van ons allemaal. Samen geven we op een mooie manier inhoud aan de Midgetclub en laten we ons betoveren door de lijnen van de S-spant met haar ronde kont. Dat is bijzonder.

Wij ronden boei MC40 en om dat kleur mee te geven, schudden we de zeilzak helemaal leeg in de kassa van de drukkerij die dit jaar het Spitgattertje voor ons in alle kleuren van de regenboog zal drukken.

Redactie

Aan ons Midgetclublid Ben Hardleers is beeldspraak niet besteed…

40ste 'natte reünie': rond de bolwerken van de Big City

Van maandag 31 juli t/m vrijdag 4 augustus 2017 is er de jaarlijkse midweek van de Midgetclub. Dit keer is het noorden van Nederland aan de beurt.

De organisatie maakt het voor iedereen gemakkelijk. We starten midden in *Zaandam,* een voorstad van Amsterdam, gelegen aan het Noordzeekanaal. Vanaf 14.00 uur is elk deelnemend schip welkom in de haven van Dukra (Badhuisweg 9/C).
De tweede dag doen we *Amsterdam* aan. Hoe vaak lig je daar? Sommigen van ons varen er alleen maar ('s nachts) doorheen. De moeite waard voor een bezoek.

De nieuwe Amsterdam Marina, aan het IJ

Dag drie gaan we naar *Muiden via Pampus*. Op Pampus bezoeken we het fort om vervolgens onder het fort van Muiden te overnachten.
De vierde dag liggen we bij het fort van *Edam*. De laatste haven is *Enkhuizen*, waar we met elkaar de week afsluiten met lekker eten en drinken.
Hoewel er elk jaar een enthousiaste kern van de club meedoet, mogen we telkens 'nieuwe boten' begroeten. Daar rekenen we ook ditmaal op. Er zal genoeg te doen zijn: natuurlijk heerlijk zeilen, bij elkaar buurten, vijf dagen gezelligheid, sportief plezier en wellicht nieuw vaarwater ontdekken. Wie wil dat niet?

Medio april is op de website het inschrijfformulier te downloaden en het kan ook aangevraagd worden bij de organisatie (mailadressen hieronder).
Voor meer informatie, vragen enzovoorts, mail ons. We zien uit naar jullie deelname!

Met hartelijke groet,

Willy, Ysbrand en Hans Galama (hans.galama@hccnet.nl)
Wilma en Hubert de Waard (hubert@hubertdewaard.nl)

De geboorte van een zeilclub

Zoals in het redactioneel voorwoord vermeld, bestaat onze Midgetclub nu 40 jaar. Om een idee te krijgen hoe de club is ontstaan moet je een 'ooggetuige' weten te vinden die vanaf het begin in 1977 het reilen en zeilen heeft meegemaakt, dus kwam Dirk Broeckman bij mij terecht. In een kort bestek zal ik proberen de eerste jaren van de club op papier te zetten.

Als oerknal kun je de oproep van Leendert Koppenol beschouwen die in september 1977 in de Waterkampioen verscheen. Hij had een Midget 20 (de 'Monahseetah', red.) en wilde ervaringen met andere eigenaren uitwisselen en wellicht een vereniging oprichten.

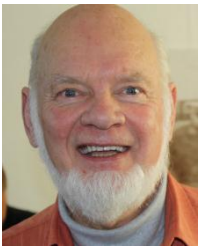

Initiator Leendert Koppenol

Dit laatste werd hem sterk ontraden door de (af)bouwer van de Midgets, de heer De Vries uit Zuidland, met als argument dat zeilers echte individualisten zijn waardoor een club of vereniging geen lang leven beschoren zou zijn. Niets is minder waar gebleken.
In oktober van dat jaar bleek dat er veel respons was gekomen op de oproep, waarbij de nodige suggesties voor activiteiten werden gedaan. Eind november kon Leen doorgeven dat ruim twintig Midgeteigenaren hadden gereageerd.

Midgetreünie 1978: alleen 20-voeters! (Foto: Leendert Koppenol)

Er werd toen aangegeven dat een eventueel op te richten Midgetclub meer gericht moest zijn op 'gezelligheid' en informatie-uitwisseling dan op een perfecte organisatie van Midgetwedstrijden. (Die gezelligheid is ooit later door een teleurgesteld lid betiteld als 'zoenclub'.) Eind januari werd de eerste ontmoetingsavond belegd in de Lier waar Leen zijn bedrijf

gevestigd was - 21 personen waren aanwezig; iedereen was even enthousiast en er werd besloten een club op te richten. Beslist geen vereniging met bestuur, statuten en commissies. Leen Koppenol stelde zich beschikbaar als 'trekker'. De naam van het infoblad werd met meerderheid van stemmen *'t Spitsgattertje*. In april werd de tweede avond belegd, toen waren er al 47 leden waarvan er 36 op de bijeenkomst aanwezig waren. Er werden plannen gemaakt voor een reünie op het Haringvliet en er zouden T-shirts met het Midgetlogo worden besteld.
De eerste reünie duurde twee dagen, begon in Hellevoetsluis en eindigde in Willemstad. Twintig Midgetzeilers hadden zich aangemeld voor een rondje Slijkplaat op de eerste dag en een tocht naar Willemstad op de slotdag; er was een verplichte stop in Stad aan het Haringvliet waar een controlepost was ingericht. Er werden toen ook luchtfoto's van de vloot gemaakt. De slotborrel vond plaats in het 'Wapen van Willemstad'. Een slotdiner werd vanaf 1979 de gewoonte, toen we daar - dankzij clublid Herbert Hötte die lid was van de 'Koninklijke' in Muiden - zonder jasje en dasje ons slotdiner mochten nuttigen. Het begindiner is pas gewoonte geworden in 1991, toen we in Naarden begonnen en op de eerste dag een voedzame zeilersmaaltijd gebruikten in het 'Behouden Huys'. Sindsdien is het niet meer weg te denken, de reüniestemming zit er dan meteen in.
De groei van de club was na de eerste reünie niet meer te stuiten: in september 1978 al 64 leden en voor de reünie in 1979 op het IJsselmeer hadden zich zelfs 36 schepen aangemeld. Binnen een paar jaar kreeg de club de huidige omvang. Uiteraard waren er soms afvallers, maar dat werd gecompenseerd door nieuwe zeilers die zich aangetrokken voelden tot onze spitsgatters.

We mogen wel stellen dat het heel bijzonder is dat een landelijke club niet alleen 40 jaar bestaat, maar ook nog springlevend is. In een tijd waarin scheepsafmetingen, ontwerpen, enz. modegevoelig zijn geworden, blijven de Midgets een vast gegeven omdat zij gezeild worden door bijzondere bemanningen in bijzondere, herkenbare schepen.

Joop Ververs

Midgetclub 40 jaar: de Ronde van Noord-Holland

In het kader van ons achtste lustrum, peilen we of er voldoende belangstelling is om met een Midget en enkele leden de clubvlag trots te laten wapperen tijdens de Ronde van Noord-Holland. Deze dag- en nacht-, zoet- en zoutwatertocht wordt door YSY georganiseerd en vindt plaats op vrijdag 23 en zaterdag 24 juni 2017. Wie wil er als opstapper aan meedoen en wie wil met zijn Midget en gasten door de Noordzeegolven klieven? Onze website faciliteert binnenkort dit initiatief zodat u uw eventuele aandeel kenbaar kunt maken.

Vóór 15 mei inschrijven is aanzienlijk goedkoper dan erna Info. YSY: https://rondeomnoordholland.nl/

Terugtocht reünie 2016 van Stellendam naar IJmuiden

Zaterdags 6 augustus, de dag na de reünie 'Ronde van Goeree Overflakkee' lagen we (de *Bollemaet*, de *Zeedwerg* en de *Valhalla*) in de Marina van Stellendam. Het was eindelijk, na een boel regen, een zonnige, zomerse dag maar dat ging snel veranderen. We besloten om de volgende dag naar IJmuiden te varen. De verwachting was wind 5 Beaufort afnemend, golfhoogte 1m. Klonk goed en zogezegd, zo gedaan.

s 'Morgens, 6.30u., trossen los en varen maar. Om 8.30u. door de sluis en het zoute water op. Ik zag letterlijk de bui al hangen: naar het zuiden toe was een inktzwarte lucht terwijl het toch echt al een tijdje licht was. Nou wil je natuurlijk niet gelijk spelbreker wezen door om te keren, dus we voeren gestaag verder. Aan kop (om nog even in wielertermen te blijven) de *Bollemaet*, die

achteraf gezien - heel wijs - alleen zijn fok voerde. Goede 2de was de *Valhalla* met fok en enkel gereefd grootzeil en als laatste de *Zeedwerg*, bemand door kapitein Durk Steenhuizen met fok en gereefd grootzeil. Zo voeren we een korte tijd toen de zee toch echt begon op te bouwen en de wind sterk toenam. De *Bollemaet*, een Midget 26, had nu alle voordeel van alleen varend op de fok (hadden wij ook moeten doen). De twee 20-voetjes denderde over de inmiddels 2 meter hoge golven. Als de *Zeedwerg* in een golfdal zat zag ik alleen nog het topje van de mast.

De 'Zeedwerg' voor het eerst op zee

Ik schrijf dit stukje omdat ik in een verslag op de oude website las dat de Midget 20 *Monasheeta* in een surf negen, tien, elf knopen haalde. Nou, de *Valhalla* liep negen, tien, elf, TWAALF knopen!
Angstig! Omdat mijn grootste vrees was dat de helmstok onder dit geweld zou kunnen breken. De teakhouten helmstok wordt dit jaar door een hickory-houten vervangen. Ik heb na deze surf ook de helmstok ver naar achter vastgehouden omdat dan de kracht op de helmstok minder wordt.
Opeens een breker van de zijkant in de kuip, tot de knieën in het kolkende zeewater. Gelukkig had ik het onderste luikplankje erin staan. Inmiddels kwamen uit de kajuit protesten, maar wat moet je? Scheveningen aanlopen was geen optie en omkeren al helemaal niet. Na een slokje Jägermeister de *Zeedwerg*

opgeroepen via de marifoon: "Hallo Durk, hoe gaat ie?" Durk zijn val was om een stag gedraaid en het ging eigenlijk vrij 'klote'. Op de *Bollemaet*, die inmiddels ver voor lag, hadden ze weinig tot geen last, dus maar weer een slokje genomen en me over mijn bemanning ontfermd, die inmiddels (mijn vrouw is Colombiaanse en haar zoon was ook mee) El Niño de Atocha hadden aangeroepen om veilig in IJmuiden te geraken. Guus, de vierbenige bootsman, had zich in (heel toepasselijk) de hondenkooi verschanst achter een kussen. Ondertussen riepen mijn vrouw en haar zoon alle heiligen aan die ze maar kenden. Ik nam nog maar een slokje en concentreerde mezelf op het stuurwerk, dat toch wel wat aandacht behoefde met deze wind. Ik heb het helemaal niet op een voordewindse koers en zeker niet als deze bijna aanwakkert tot ZW7. Ik besloot daarom ook om de fok te strijken en alleen onder gereefd grootzeil verder te gaan. Zandvoort kwam in zicht en het moreel van de bemanning steeg enigszins bij de aankondiging dat IJmuiden niet ver meer was.

De 'Bollemaet' en de 'Valhalla'

Mijn vrouw kreeg weer een beetje praatjes maar Alvarito, haar zoon, was verdwenen in het vooronder onder twee slaapzakken

en kussens. Inmiddels was de *Zeedwerg* uit het oog verdwenen en nam ik contact op met de *Bollemaet* met de mededeling dat ik Durk niet meer hoorde. We maakten ons toen echt zorgen om onze kameraad die in geen velden of wegen te bekennen was. De *Bollemaet* lag al hoog en droog in IJmuiden toen wij ons ook tussen de pieren begaven en aldaar, achter de golfbreker, leek de kolkende zee wel een spiegel. Motor aan en grootzeil naar beneden en om 16.20u. lagen we aan een steiger.
Maar waar was Durk? Op de *Bollemaet* was er eigenlijk meer narigheid aan de steiger dan op zee: Will was gevallen bij het aanleggen en had zich bezeerd. Opnieuw Durk opgeroepen en wonder boven wonder gaf hij antwoord. Hij had IJmuiden in zicht, had het wel zwaar gehad maar was er bijna. We waren dolgelukkig toen we de *Zeedwerg* aan zagen komen en sjorden hem vast aan de steiger. Mooi moment voor een welkomstbiertje en een evaluatiegesprek. (Normaal hebben alleen ambtenaren dit). Op hetzelfde moment kwam er een Waarscheepje binnenlopen met aan boord een oude vriend van mij samen met zijn vrouw die ook een aantal verwensingen uitsprak richting haar echtgenoot. Niet getreurd, na nog een paar welkomstbiertjes bleef Durk op de *Bollemaet* eten en gingen wij, samen met de bemanning van het Waarschip, naar de 'chinees' op loopafstand. Deze was tot beste 'chinees' van 2016 uitgeroepen. Daar heel lekker gegeten en nog maar eens een Chinees welkomstbiertje gedronken.

De volgende dag was het inmiddels weer zomer en via het Noordzeekanaal voeren we richting IJsselmeer. Bij de vermaledijde Schellingwouderbrug konden we niet verder omdat er geen ambtenaar was om te brug te openen. Er schijnt een personeelstekort te zijn en daarom zijn er aangepaste openingstijden. Maar in een land met 650.000 werklozen zal er toch wel één zijn die een brug kan laten draaien! We zijn blijven liggen in een alleraardigst klein verenigingshaventje - de naam is mij helaas ontschoten - vlak voor de brug bakboord uit. Aldaar havengeld betaald (6,50 euro) en de weg gevraagd naar een supermarkt om de voorraden aan te vullen, die bij al dat zoute

water waren opgedronken. Later heerlijk aan boord gegeten en lekker gaan slapen.

Tot slot zijn we naar Enkhuizen gevaren met een schitterend lopend windje. De *Bollemaet* was inmiddels zijns weegs gegaan in verband met het aanmonsteren van bemanning in Amsterdam. 's Avonds in Enkhuizen genoten van een vismaaltijd en de volgende dag afscheid genomen van Durk die naar Lemmer ging. Wij vervolgden onze weg naar Medemblik om vandaar terug te varen naar Hoorn, onze thuishaven. Ondanks het slechte weer toch een schitterende reünie en vakantie gehad.

Dennis en Oneida en vierbenige 'bootsman' Guus
Midget 20 'Valhalla'

Even voorstellen

Ik ben Leo Bakker en woon in Lelystad. Ben helaas werkzoekend, zoals vele leeftijdsgenoten. Aangezien ik 60+ ben, is de kans ook klein dat ik werk vindt. Dus dan ga je kijken: waar kan ik mijn tijd mee vullen. Nu met twee hobby's, fotografie en zeilen, kom je soms tijd te kort. Want ook al maak je geen kans, je moet blijven solliciteren van UWV.... Tegen beter weten in, maar ja dat hoort er bij…
Heb vroeger een Leisure 17 gehad en daar lekker mee gezeild, in het begin met z'n tweeën en na acht jaar met z'n drieën. Deze boot is na 14 jaar verkocht. Vervolgens nog twee andere boten gehad en nu een Midget 13, een opknapper, maar daar heb ik de tijd voor. Het wachten is op iets warmer weer, dus een foto van de Midget houden jullie tegoed.
In de andere hobby, fotografie, heb ik voor een deel beide hobby's samengevoegd. Ik fotografeer zeilwedstrijden die in onze regio plaatsvinden. Zo heb ik gefotografeerd bij de Dutch Match Cup in 2014, Solcon Cup 2014. En ik zat in het mediateam als fotograaf bij EK Moth 2015 en Jeugd WK 49ers en 49ers FX 2016 en heb foto's gemaakt van de Foilingdag van het blad Zeilen*.

Foto op hoge snelheid genomen door Leo Bakker

Ik weet dat deze boten een snelheid hebben die niet te vergelijken valt met een Midget, maar ze zijn ook voor een heel ander doel gebouwd, nietwaar? Een Moth vaart tussen de 50 en 65 km/u. en deze wedstrijden vonden plaats midden op het Markermeer. Wil je dit fotograferen, moet je minimaal ook die snelheid halen (of sneller) en dat gebeurt dan met een Rib die ruim 90 km/u. gaat.
(Voor meer foto's: lhbakker.wix.com\lemaba)

** Voor onze website schreef Leo Bakker een kort artikel over een wel heel bijzondere vorm van zeilen, die we met onze Midgets hopelijk nooit zullen beleven: foiling. Dit is zeilen waarbij de romp volledig gecontroleerd uit het water komt.*

Redactie

Zeiltocht naar Vlieland eindigt in knal

Het slot van mijn toch al zeer korte zeilseizoen was illustratief voor dit jaar 2016, dat ik als rampjaar zou willen kenschetsen. Mijn laatste zeiltocht met mijn Midget 26 *'t Kokkeltje* in oktober eindigde met een knal in de Vliesloot.

Beroerde familieomstandigheden zorgden ervoor, dat ik dit jaar meer moest mantelzorgen dan dat ik in staat was te zeilen. Mijn eerste zeiltochtje was dan ook pas in augustus, naar de zeehondenbank ten westen van Terschelling, samen met drie familieleden. Mijn zeilschip *'t Kokkeltje*, een Midget 26, bewoog traag door het water, enigszins voortgestuwd door stroming en wind. Oorzaak: een enorme baard onder het schip, mede als gevolg van het feit dat een hellingbeurt met antifoulingbehandeling dit voorjaar uitbleef vanwege genoemde omstandigheden. Maar het was een mooie middag met zicht op honderden zeehonden!

De baard eraf

Eerstvolgende tocht zou een wedstrijdje zijn, georganiseerd door de Terschellinger watersportvereniging Het Wakend Oog. Zaterdag heen, zondag terug, naar en van Vlieland. Om toch nog enige vaart in het schip te krijgen, was ik van plan gewapend met een blik (van het bekende 'veger en blik') te water te gaan om de baard er voor een deel af te schrapen. Ik stond in mijn zwembroek klaar op de drijvende steiger, toen plotseling een zeemonster snuivend naast me opdook.

En je staat nog wel bekend om je scherpe blik!

Het bleek collega-watersporter Sjoerd te zijn, die in volledige duikuitrusting de zeebodem afzocht om een verloren voorwerp op te sporen. Dat lukte niet, mede omdat het altijd flink stroomt vanwege de getijdewerking. Hij informeerde belangstellend waarom ik in zwembroek en met blik op de steiger stond en toen ik hem mijn plan ontvouwde, bood hij aan om het karwei ter hand te nemen. Daar was ik gelukkig mee, want hij kon langdurig tot helemaal onder het schip komen. "Het ziet er vreselijk uit", meldde hij na een inspectie. Dat vreesde ik al. Hij was een half uur bezig, alvorens hij opdook en mij het blik overhandigde. Zijn niet geringe inspanning bood enig perspectief voor de wedstrijd van dat weekend…

Terschellinger invasie

De tocht zou rechtstreeks naar Vlieland gaan. Dus niet door de Slenk, maar westwaarts door het nieuw gevormde Schuitengat. Nadat ik Sjoerd als dank een fles met een sterk drankje had overhandigd, gingen in totaal zeven zeilboten van start. Een invasie van 14 Terschellingers op Vlieland was aanstaande!

Er was maar weinig wind, maar mijn boot gleed prima door het water en na tweeëneenhalf uur lagen we in de Vlielander jachthaven. Samen gegeten in een eilander horecabedrijf, nageborreld aan boord van een collega-deelnemer en onder de wol. De volgende ochtend op tijd weg, wederom weinig wind. Beide keren was ik 6de, dus niet laatste!

Drie dagen later was het de warmste dag in september ooit, met zo'n 30 graden en waar kun je dan beter zijn dan op het water? Dus maar weer naar Vlieland, een eiland waar ik graag kom. Veel keus heb je ook niet als je even ergens anders naar toe wil vanaf Terschelling…..

Gerard houdt iets te lang een oogje in het zeil…..

Knal

Nog twee keer zou ik in september en oktober naar Vlieland varen, waarvan ik de laatste keer niet gauw zal vergeten. Impulsief besloot ik op 16 oktober te gaan zeilen. Een van de laatste keren dit seizoen, schatte ik zo in. Prima weer, zuidoosten wind, kracht 4. Ik genoot met volle teugen, het was heerlijk!
Tot een enorme knal een eind maakte aan mijn zeilseizoen. Ik zeilde in de Vliesloot, dacht erover mijn zeilen te strijken, toen plotseling vanachter de fok de boeg van een zeilboot opdook en mij midscheeps ramde. Het schip klom als het ware op de zijkant van mijn boot, en bij het eraf glijden ramde hij het topwant uit het dek en ook een van de bokkenpoten van de strijkinrichting. Ook de zeerailing was kapot, evenals een stukje sierlijst. Omdat het zeil over de 'goede' kant hing, bleef de mast gelukkig staan.

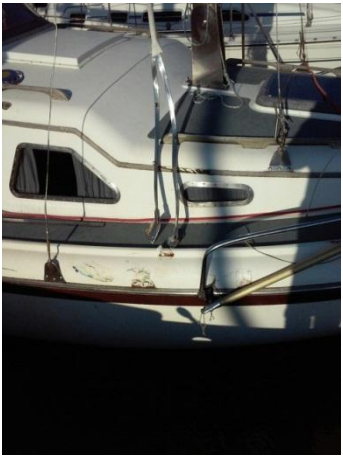

Na een 'zoen' op de rechterwang…

Onmiddellijk startte ik de motor, rende ik naar voren om de zeilen te strijken en eenmaal terug in de kuip had ik de bibbers in de benen. Samen met het andere slachtoffer voer ik naar de Vlielander jachthaven, waar we de gegevens voor de verzekering uitwisselden en probeerden te achterhalen waarom deze aanvaring gebeurde. Kort gezegd: we hebben elkaar niet gezien. Hij, ook solozeiler, was net uit de haven van Vlieland gevaren. Kort daarvoor had ik nog onder mijn fok doorgekeken, maar niets gezien, omdat hij toen de haven nog niet uit was. In de tussenliggende vijf minuten had hij zijn zeilen opgetrokken en was bezig met het opschieten van het touwwerk en was, net als ik, niet op de hoogte van onze ramkoers. 'Juridisch' was ik echter het haasje: mijn zeil hing over stuurboord, het zijne over bakboord……
De volgende ochtend ben ik, na de mast met de grootschoot goed vast te hebben gezet aan stuurboord, op de motor teruggevaren

naar Terschelling en een week later, toen het rustig weer was, naar de werf in Harlingen gemotord, waar de nodige reparaties worden verricht deze winter. Raar einde van een kort zeilseizoen, wel passend in een rampjaar…..

Gerard Muiser

Lierenleed

Zo'n 17 jaar geleden heb ik twee schootlieren vervangen door nieuwe. Het werden Lewmar 16 self-tailing lieren. Ik heb ze stevig vastgezet met 5 RVS-bouten en moest daarvoor extra gaten boren in het polyester. De nieuwe lieren waren groter dan de oude niet self-tailing en bleken een duidelijke verbetering. Ze functioneerden goed en ik had er geen zorgen over.
Vorig jaar hebben we weinig gezeild en veel op de motor gevaren, onder andere naar Parijs. Teruggekomen hebben we de mast weer op de boot gezet en wilden gaan zeilen. Helaas bleek de bakboordlier met moeite in beweging te komen. Daarom heb ik in de haven de lier uit elkaar gehaald. Hoe moest dat ook alweer?
Voorzichtig met al dat water om je heen. Daarom een plank tegen de zeereling aangezet om ongelukken te voorkomen. Zorgvuldig de 'kap' eraf gehaald. De rollagers bleken vastgekoekt door een mengsel van oud liervet en zoutkristallen. Er viel zelfs een rollager uit de 'liermantel' en die werd net tegengehouden door de plank die ik had neergezet. Tevreden over mezelf ging ik verder. Zonder de lier van de kuiprand te demonteren heb ik de tandwielen en lagers ingevet. De lier heb ik weer in elkaar gezet, maar toen ik de 'kap' er weer opzette sprong een van de drie palletjes die ik net had ingevet met een boogje over de beschermende plank heen en belandde met een klein plonsje in het water.... De lier heb ik verder in elkaar gezet, maar wat ik al vermoedde: met twee palletjes werkt de lier niet. Bijzonder onhandig als je met wat wind overstag wil gaan. Gevaarlijk ook,

want je vingers kunnen klem komen te zitten met alle gevolgen van dien.

Aan boord van de 'Iris' is men dol op puzzels

Aan het eind van het seizoen heb ik de lieren van de boot afgehaald en mee naar huis genomen. In januari had ik tijd om me verder in het probleem te verdiepen. Er blijkt een onderhoudssetje van Lewmar te bestaan met zes palletjes en negen veertjes en dat heb ik gekocht samen met nieuw liervet. De twee lieren heb ik helemaal gedemonteerd en alle onderdelen schoongemaakt in een bak met terpentine. Daar kwam veel vuil tevoorschijn. Toen alles weer in elkaar gezet inclusief nieuw palletje en veertje. Alles met veel liervet. De lieren lijken goed te werken, maar dat weet ik natuurlijk pas als er echt kracht op komt. Nu maar wachten op mooi weer!

Ongetwijfeld zijn er leden van onze Midgetclub die meer ervaren zijn in onderhoud van lieren dan ik, maar die daag ik uit om daarover een stukje te schrijven in *'t Spitsgattertje.*

Jan van Aken
Midget 26 'IRIS'

Meet a Midget op de 'Zeedwerg'

Meet a Midget beoogt zeilers kennis te laten maken met de verschillende typen Midgets. Op onze website leest u hier meer over indien u wilt meedoen.

De 20-voeter Zeedwerg heeft inmiddels een opstapper uit Duitsland gastvrij ontvangen en over die ontmoeting schrijft Durk Steenhuizen het volgende:

Tijdens de Midgetreünie 2016 in Zeeland vroegen Dirk en Corry mij of ik het leuk zou vinden om een keer een opstapper mee te nemen. Dit in kader van 'Meet a Midget'. Tijdens mijn studie heb ik veel mensen rondgezeild (bedrijf en schooluitjes), als vakantiebaan veelal met tjotters en grotere platbodems in Heeg.

Aangezien ik de laatste jaren veel solozeil, vond ik dit wel een gezellig en leuk idee.

Na een mailwisseling geregeld door Dirk en Corry, even kort gesms't en gebeld en de afspraak was snel gemaakt. Met de opstapper 'Michael', een man uit het Moezelgebied in Duitsland, had ik op vrijdag 19 augustus in Balk bij mijn Midget 20 '*Zeedwerg'* afgesproken. Dit was een van de laatste dagen van mijn vakantie, dus dat kwam goed uit. Best spannend, want je hebt door de telefoon nog niet helemaal een indruk van iemand. Op de parkeerplaats bij de haven troffen we elkaar. Hij had eigengemaakte jam en Riesling mee uit zijn streek, dat een leuke verrassing was. Na even kort gesproken te hebben over zijn ervaring, zijn we vertrokken. Van het Slotermeer naar het Heegermeer en de Fluessen. Eigenlijk wel een keer relaxt om niet alles zelf te hoeven doen.
Aan Michael vroeg ik waarom hij met een Midget mee wou. Hij begon te vertellen over hoe hij zijn eigen regattajolle had gebouwd inclusief foto's, en hij had aantal stukken mee genomen over Noorse drakenboten en kleinere jollen die daar worden gebouwd met hun eigenschappen, erg interessant. Hij zocht nu ook een iets grotere boot en had zijn oog op een Nordica laten vallen in het buitenland en zodoende wou hij eerst weten of zo'n type schip iets voor hem was. Hij klonk erg enthousiast maar of hij deze ook gekocht heeft heb ik niet meer vernomen.
Aan het eind van de dag waren we weer in Balk en hebben we afscheid genomen. Er is mij door hem zelfs een reiskostenvergoeding aangeboden, dat toch een verrassing was.

Kortom, het was een gezellige, relaxte dag en een andere manier om met je eigen boot te varen. Midgetclub, nog bedankt voor dit leuke initiatief.

Durk Steenhuizen

Actueel op de website

Onze boten worden langzaamaan ouder en tonen hun ouderdomsgebreken. Steeds vaker duiken er vragen op over osmose- en rompbehandelingen. Het ligt voor de hand om te starten met een rubriek waar de vragen, kennis en ervaringen hieromtrent samenkomen. 'Tips en Trucs' staat open voor uw inbreng.

Deze rubriek bevat tevens een uitgebreide presentatie van de Midgetclubbijeenkomst van 21 januari 2017: digitale navigatie aan boord. Dhr. Hans Beuving informeerde hierover, zodat men over voldoende kennis beschikt om eigen keuzes te maken rond kaartsystemen en apparatuur, zoals bijv. tussen het gratis en opensource navigatieprogramma OpenCPN of WinGPS. Via de website was tot 24 februari 2017 korting beschikbaar via de firma Stentec.

Reis door Nederland, België en Frankrijk (deel 2)

In het decembernummer van 2016 zijn we van de 'Symbiose' afgestapt in Maastricht. In deel 2 neemt de 31' van Corry en Dirk Broeckman ons mee aan boord tot aan Attigny.

Zaterdag 14 mei 2016: Maastricht

Vandaag hebben we met een gids een stadswandeling door de binnenstad van Maastricht gemaakt. Wat is er veel te zien en over te vertellen! We starten bij het Dingehuis, waar recht werd gesproken. Toen naar de Sint Servaasbrug, waar 50 jaar voor Christus de Romeinen een doorwaadbare plaats in de Maas vonden. Zij wilden van Keulen naar Boulogne sur Mer. 'Mosa Trajectum', zo noemden zij deze plek, die nu Maastricht heet. Het was een vestingstad, compleet met een garnizoen en kazematten.

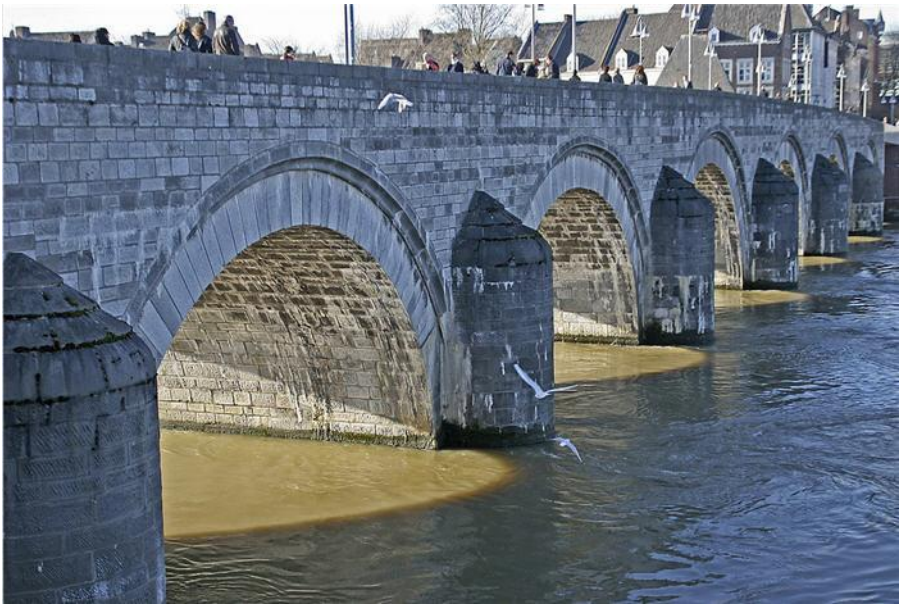

Sint Servaasbrug in Maastricht (Bron: http://www.youropi.com/nl/maastricht/locations/sint-servaasbrug-363)

Nadat de stad binnen de eerste vestingmuren te klein werd, is er nog een muur omheen gebouwd. Floris V en Philips II verbleven ook in deze stad, de 80-jarige oorlog had hier grote invloed. De stad was toen in handen van Frederik Hendrik die niet het katholieke geloof aanhing. Wij zijn bij de 5-koppige toren

geweest, waarop de afgehakte hoofden van vijf priesters lagen die graag wilden dat het leger van Philips ll de stad zou bevrijden.
Nadat België en Nederland uit elkaar gingen kwam er industrie in Maastricht. Tegels en keramiek, later wc-potten en wastafels en ook bierbrouwerijen. Niet alleen de Maas stroomt door Maastricht, maar ook snelstromende beken uit België liepen dwars door de stad. Aan de huizen boven water zag je ook uitbouwtjes. Dit waren de toiletten boven de beken. De rode toren van de Sint Servaaskerk is gemaakt van mergelsteen, maar omdat die steen poreus is, werd hij beschilderd met ossenbloed. Nu gebruiken ze een ijzerhoudende verf. Door weersinvloeden zie je de gele mergelsteen alweer te voorschijn komen.
In Maastricht zijn leuke winkelstraten met kleine modezaakjes. Ook op de pleinen met al die terrasjes waan je je al in het buitenland. Er was voor vandaag slecht weer voorspeld. Maar gelukkig is het droog gebleven, alleen de wind maakt het fris. Zelfs de zon laat zich af en toe zien.
Bij de Jumbo hebben we nog even boodschappen gedaan. We verheugen ons op lekker stokbrood in België.

Zondag 15 mei: Maastricht - Huy

Het traject zou vandaag naar Luik gaan, maar dat liep toch weer anders. Het was somber weer, er was ook regen voorspeld. Gelukkig is dat beperkt gebleven tot een paar buitjes, waarvan er één met hagel, maar het was een troosteloze koude dag: alleen maar zware bewolking.
We vertrokken om 8 uur uit Maastricht. Het was een klein uurtje varen naar de sluis. Toen we daar aankwamen, lagen er al wat jachtjes te wachten en 1 duwbak. Het duurde anderhalf uur voor we geschut waren. In deze sluis waren drijvende bolders, dus dat was makkelijk. Toch moet je even doorhebben hoe je het beste aan een bolder vast kunt maken. Het water stijgt heel snel en je handen en lijnen worden heel smerig. Ook moesten we onze papieren laten zien. Al met al kostte dit veel tijd.
Maar ja, we hebben vakantie toch? Tussen Maastricht en Luik hebben we het Albertkanaal gevolgd, je kunt ook via de Maas

verder, maar dan heb je extra sluizen. Het was rustig op het water, af en toe een vrachtschip en nog weinig jachtjes. De weersvoorspelling voor de Pinksteren is daar vast ook schuldig aan. De oevers van het Albertkanaal zijn redelijk groen, het is geen vervelend kanaal. Halverwege zit er weer een sluis met meer dan 13 meter verval. Ook hier drijvende bolders. Vanaf nu moeten we in het Frans de sluiswachters oproepen. Dat is wel even oefenen, maar het lukt. Weer op de Maas bij Luik bedachten we dat het misschien morgen wel drukker zou worden met de beroepsvaart. We wisten niet of België ook een 2de Pinksterdag heeft. Vanwege de verwachting een gekanaliseerde Maas met hoge kademuren en misschien veel golfslag aan te treffen, zijn we toen maar doorgevaren naar Huy.
Er staan op de kades wel grote fabrieken, maar dit wordt steeds minder en tussendoor heb je prachtige vergezichten vanaf het water op de Ardennen met bossen, rotspartijen en kleine kasteeltjes. In totaal hadden we vandaag drie grote sluizen met groot verval. Net voorbij Huy hebben we in een haventje gelegen. Buiten eten kon niet, daar was het veel te koud voor. Toen we aan het eten koken waren, begon het flink te plenzen, dus lekker binnen met de kachel aan!

Maandag 16 mei: Huy – Namen

Kasteeltje langs de Maas

Om 8 uur vertrokken we uit de haven. De wind is iets minder dan gisteren, maar de dag is nog vroeg. Het voelt niet zo koud.
Ik heb nog niets vermeld over het varen door Luik. We zijn er niet gestopt, want we waren bang voor grote

golfslag als de vrachtboten weer zouden gaan varen. Het was op de kades behoorlijk druk, want er was een grote markt lang de Maas en we zijn onder heel veel bruggen doorgegaan.
De Maas is van Huy tot Namen nog behoorlijk gekanaliseerd. De omgeving wordt steeds mooier. Rotsmassieven, grote landhuizen en mooie kasteeltjes wisselen elkaar af en tussendoor sluizen!!!

Namen

Het gaat goed, je krijgt alleen hele smerige lijnen en handen. In Namen lagen we in de rivier aan een steiger, toen kon je goed zien hoe snel de rivier stroomt. We zagen op de kant allemaal mensen zich verzamelen. Er bleek een lokale optocht langs te komen, het carnavalgehalte was hoog. Toch leuk om te zien hoeveel lol de mensen hebben. We hebben nog door het stadje gewandeld, maar de winkels waren dicht. Zin om naar boven te lopen naar de citadel hadden we niet, dus toen maar weer naar de boot gewandeld.

Dinsdag 17 mei: Namen – Givet

De Maas wordt op dit stuk steeds mooier. Vandaag zeven sluizen gepasseerd, de meesten stonden na oproep open. De rivier leek bijna voor ons alleen. Er was heel weinig scheepvaart, slechts één vrachtschip en in de laatste twee sluizen lagen we met een Nederlandse motorboot. Er liggen mooie natuureilanden in dit stukje rivier. Wel goed opletten aan welke kant je ze moet passeren. We zagen ook een prachtig kasteel met een grote, leek wel doolhoftuin met hele hoge hagen, prachtig onderhouden. Je ziet aan de oevers geweldige huizen. Bij de eerste sluis in Frankrijk moeten we een vaarvignet halen voor de Franse rivieren en kanalen. Morgen gaan we ook met een kastje varen om de sluizen zelf te kunnen bedienen, mijn benieuwen hoe dat gaat. Lastig is dat we langs de vaarroute geen bezinepompen tegenkomen. Morgenochtend gaat Dirk met de fiets op zoek. We liggen nu aan de kade in Givet. We hadden patat willen halen, maar helaas alles is gesloten.

Woensdag 18 mei: Givet – Revin

Vanochtend voor we weggaan heeft Dirk eerst op de fiets een jerrycan met diesel gehaald. We hebben hier geen havens met pompen gezien, of bij de rivieren/kanalen. In totaal hebben we vandaag zeven sluizen gehad. De eerste twee werden bediend, maar toen moesten we het zelf doen met het kastje. De eerste twee hadden ook een behoorlijk verval, dus we waren blij met de hulp van de sluiswachter. Wel bleek dat we langere lijnen moesten pakken. We gingen ook vandaag door twee tunnels, de eerste was het langst en we voeren achter een grote motorboot. Vandaag zijn we voor het brevet sluisbediening ruimschoots geslaagd. Die trappetjes om op te klimmen zijn alleen vreselijk vies, gelukkig draag ik huishoudhandschoenen.
Toen we net op het Canal du Meuse voeren zag ik een ijsvogeltje. Prachtig, het blauw spatte er van af! Ook de ganzen met zwarte nekken (Canadese ganzen) zijn hier goed vertegenwoordigd. Sommige in een groepje met jongen, maar vaak met zijn tweeën.

Er zijn hier maar weinig gewone wilde eenden, wel veel oeverzwaluwen die rakelings over de boot vliegen.
Het weer is licht bewolkt en af en toe een beetje zon. In de namiddag kregen we lichte regen en 's avonds tijdens het eten begon het echt te hozen. Eigenlijk moeten we douchen, maar we stellen het nog maar even uit!!
Het landschap is prachtig: flinke bergen met bomengroei tot aan de oever, afgewisseld met kleine kasteeltjes en/of landhuizen. Tussendoor zie je weilanden met koeien of schapen. Boven de bomen hoog in de lucht, zag ik een buizerd vliegen. Ik had een verslag van iemand gelezen over varen in de Ardennen en bijna op hetzelfde plekje benoemt hij ook een buizerd, grappig!
In de rivier zijn ze bij de barrages aan het werk, waarschijnlijk gaan ze daar met de stroming elektriciteit opwekken. De rivier stroomt behoorlijk, ondanks dat er weinig regen valt (behalve nu).
We hebben vandaag de toeter moeten gebruiken en dat niet omdat Floor jarig is, maar er stond een vierkant bord met een rode rand en op het witte vlak een zwarte stip. Toen we keken wat dat betekende, stond er dat we bij het passeren van werkzaamheden moesten toeteren dus Dirk toeterde er lustig op los. Bij de laatste sluis ging het mis, dubbel rood.
Er bleek storing, dus heb ik in mijn beste Frans gevraagd of de storing opgelost kon worden. De mevrouw deed ontzettend haar best om mij te begrijpen en ja hoor, korte tijd later kwam er een autootje met een mecanicien. En ja hoor, het werkte weer.
Ons aanlegplekje is in Revin, een mooie groene plek dichtbij de winkels en een benzinepomp. Dirk heeft er gelijk zes jerrycans met diesel ingegooid. Morgen ook nog even water tanken.

Donderdag 19 mei: Revin – Charleville-Mézières

Vandaag weer verder de Maas opgevaren. Het landschap blijft prachtig. Af en toe zie je ook een beek met een kleine waterval in de Maas uitkomen. De automatische sluizen werkten op één na prima, voor die sluis moest ik weer bellen. Een ander jacht dat gelijk met ons opvoer, maar altijd 's morgens als eerste de sluis

in wil, had geen zin om te blijven wachten. Deze mensen hadden ons goed wegwijs gemaakt bij sluizen en tunnels.

De Maas in Frankrijk

In de middag klaart het weer op. In de haven konden we lekker in de zon genieten. Maar eerst hebben we het stadje bezocht. Dat kleine stadje heeft een indrukwekkend plein voor het stadhuis. Ook ligt er over de Maas een voormalige watermolen, ook in een indrukwekkend gebouw.
De beloofde wifi deed het niet in de ruimte naast de receptie en Dirk klaagde ook over zuinigheid, want hij moest met koud water douchen.
Naast de havenkom werd er door jongelui gesport en gekletst, dat was best gezellig.

Vrijdag 20 mei Charleville-Mézières – Le Chesne

Charleville-Mézières

Het mooie weer is niet gebleven. Het ziet er weer grijs uit. We varen vandaag naar het Canal de Ardennen. In Berry au Bac kunnen we diesel tanken en laat Dirk even een monteur naar de motor kijken vanwege de lekkage. De sluizen werken weer prima, we komen bijna geen andere schepen tegen op het water. De Maas lijkt wel van ons alleen. Na Charleville-Mézières wordt het landschap anders. De hoge bergen met bossen verdwijnen voor weilanden met hier en daar bossen. Het wordt meer glooiender. Er drijven veel dode bomen in de rivier, je snapt niet dat ze dat niet af en toe opruimen.
Toen we bij de monteur kwamen, ging hij net lunchen. Dus we moesten een uur wachten en hebben toen maar rustig gegeten met uit de oven stokbrood. Om half drie was de monteur klaar, even afrekenen, ik hield mijn hart vast! Maar dat viel heel erg mee. Hij had ons goed geholpen en gelijk hebben we een soort skippybal gekocht als bescherming voor het grote sluisgeweld.

We varen nu op het Canal de Ardennen; gelijk is het anders. Op de rivier vaar je laag en nu vaar je tussen dijken en kijk je op het land ernaast. De omgeving wordt steeds landelijker met glooiende heuvels met grasland en akkers. Het kanaal is maar 6 meter breed en omdat er bomen bijna in het water staan is het erg smal. De oevers staan ook vol met wilde bloemen en nu horen we ook weer meer vogels. Er staan veel soorten bomen langs de

oever. Eiken, elzen, esdoorns, lijsterbessen, kastanjes, wilgen, populieren die ik herken en er vliegen veel zwaluwen, mussen en soorten rond die ik niet ken. De zwarthals zwanen zie je hier niet, maar wel weer veel reigers en wilde eenden. Ook hoor je krekels. We hebben de AIS uitgezet, want om alle sluizen te halen vandaag varen we harder dan 6 km per uur. Schande is het eigenlijk, een aanslag op de oevers. Bij onze stopplaats Le Chesne liggen al 4 boten, 3 daarvan gaan morgen net als wij met de "boottrap" richting Reims. Eerst maar even morgen naar de l'épicerie, voor de boodschappen.

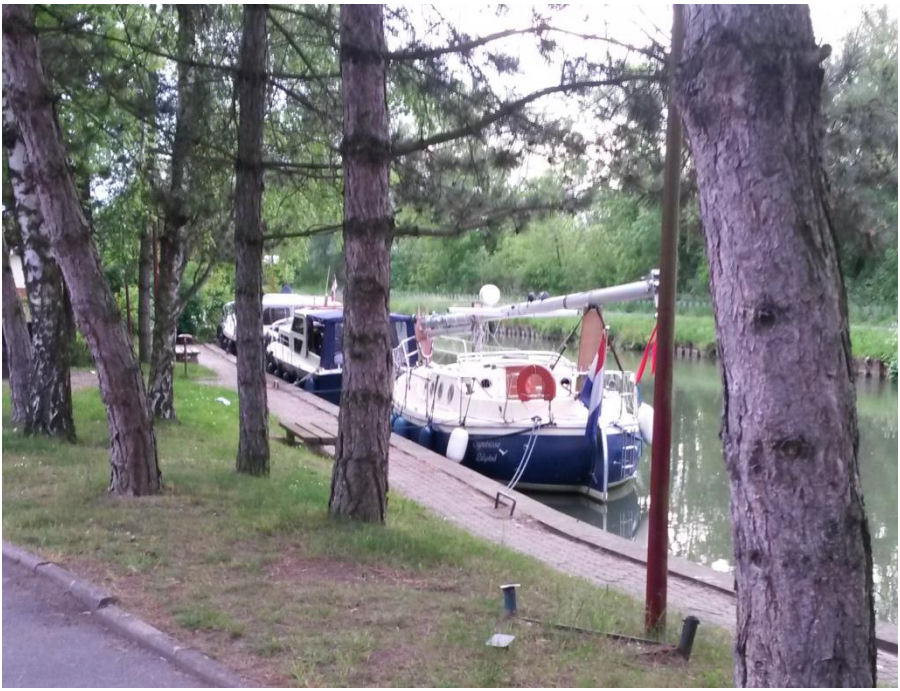

Overnachten in het Canal de Ardennes

(Wordt vervolgd…)

Aangeboden / gevraagd

Te koop aangeboden: Midget 26 'Kaatje'

Vraagprijs: €29.900,=. Bouwjaar 1999. Ligplaats: Oostzee, Duitsland (eiland Fehmarn), in een overdekte hal.

Goed onderhouden Midget, speciaal uitgerust voor het zeilen in de Oostzee. Heeft altijd overwinterd in een hal.
Vetus motor 27 pk van 2015 met 55 draaiuren.

Compleet uitgerust, met o.a.: warmwaterboiler, Webastokachel, koelkast, 2 pits-kooktoestel met oven, windmeter, dieptemeter, Garminplotter met kaart van NW Europa, een 230V-aansluiting

met een aantal 230V-stopcontacten, twee gasflessen, dieselolie-jerrycans, rubber bijboot met elektrische buitenboordmotor. Onderwaterschip coppertone, maststrijkinrichting, 4 persoons-reddingsvlot in een draagtas, twee nieuwe anodes aan het onderwaterschip. Inclusief kaarten en boeken van Duitsland, Denemarken en Zweden en prachtige fotoboeken voor de ankerbaaien in de Zweedse scheren. (Voor verdere details: zie www.midgetclub.nl bij 'Advertenties'.)

Gerard en Katja Kielman
E: gerardkielman@online.nl
T.: 0031(0) 6-155 98 789 / 0031(0)78- 87 95 149

Gevraagd: Onlangs heb ik een Midget 20 gekocht. Wil hem dit voorjaar opknappen. Er zat een 8pk binnenboordmotor in (Renault marine). Die ga ik vervangen. Wie kan mij adviseren welke binnenboordmotor ik het beste kan plaatsen? Ik wil wel wat zwaarder, maar heel veel ruimte is er niet. Alvast bedankt.

Gerrit Schotanus
E.: schotanusgerrit@gmail.com

Gevraagd: Een crash in de harddisk van de redactie heeft december jl. een gaatje in de romp van het archief geslagen. Met enige gêne willen we u oproepen uw mooiste midgetfoto's (opnieuw) met de Midgetclub te delen.

Redactie
E.: redactie@midgetclub.nl

Gevraagd: Het komt regelmatig voor dat Midgetclubleden hun e-mailadres wijzigen, waardoor het secretariaat het bericht 'onbestelbaar' krijgt. Houd ons alstublieft op de hoogte van uw actuele e-mailadres indien u e-mailpost wilt blijven ontvangen!

Secretariaat
E.: info@midgetclub.nl